

ŠVIHOV V PROMĚNÁCH ČASU

Nina Pelcová - Weilová

Nina Pelcová - Weilová se narodila jako Františka Weilová v červnu 1932 ve Švihově v jedné z tamních židovských rodin. Od mala ji však všichni nazývali Nina. Její otec Karel Weil měl v Praze továrnu na výrobu prádla, matka vedla ve Švihově obchod smíšeným zbožím, jež založil její dědeček Samuel Stern. Ve čtyřech letech malá Nina ztratila otce, jenž zahynul při autonehodě. O dva roky později se s matkou a strýcem Františkem, matčíným bratrem, přestěhovala do Prahy, kde ještě žila otcova matka. Nina zde začala chodit do školy.

Po vypuknutí druhé světové války byli všichni Ninini příbuzní a židovští přátelé postupně odesláni do transportu. Na Ninu, její matku a strýce přišla řada v červenci 1942, krátce po Nininých desátých narozeninách. Byli odesláni do Terezína. Nina zde zanedlouho onemocněla tyfem. Za své uzdravení vděčila matce, jež jí poskytla krev při transfúzi, a strýci Karlovi, matčinu bratru, který byl lékařem a posílal jim tajně do Terezína léky zapečené v chlebu. Ten do transportu zatím nešel, jelikož jeho žena nebyla Židovka. Krátce nato zemřel Ninin strýc František, jehož zdraví podloměné prodělanou španělskou chřipkou, již se nakazil po první světové válce, nevydrželo útrapy v ghettu.

V prosinci 1943 byla Nina s matkou převezena to Osvětimi. Její matka zde v březnu 1944 zemřela. Nině se šťastným řízením osudu podařilo vyhnout jak selekcím dr. Mengeleho, tak přežít veškeré utrpení koncentračního tábora i následného pochodu smrti. Nemocná a na pokraji sil se v lednu 1945 v polském městečku Kronowo dočkala osvobození. Bylo jí 12,5 roku, měřila 150 cm a vážila 25 kg.

Po návratu do Prahy vedla její cesta do krásného velkého bytu, kde bydlívala s matkou a strýcem. Chtěla se do něj podívat a vzít si své věci, neboť měla na sobě stále jen ob-

ka před odchodem do transportu poschovávala různé věci, se nepřihlásili.

Z celého příbuzenstva zbyli jen bratranec Pavel Kraus (syn Nininy tety Olgy), strýc Karel Stern, a bratranec Petr Stern (syn strýce Karla Sterna), kterému se věznění vyhnulo díky nežidovské matce. Strýc Karel spolu se svou ženou poslal Ninu, tak jak byla, stále v oblečení a botách od Červeného kříže, do klášterního sirotčince v Klánovicích, a Pavla do Anglie, kde se ho ujala majetná bezdětná rodina. Na rozdíl od jiných dětí ze sirotčince, jimž příbuzní posílali jídlo a peníze, nedostala Nina od strýce a tety nikdy nic. V sirotčinci mohla zůstat jen do 15 let, pak přešla do klášterního internátu v Praze. Vystudovala obchodní školu a poté zdravotní školu a začala si konečně sama vydělávat. Po komunistickém převratu v roce 1948 se jakožto židovka stala znovu obětí perzekucí. V roce 1962 se provdala a roku 1968 emigrovala s manželem do Švýcarska. Knihu jejích vzpomínek vydalo Město Švihov v roce 2015.

Evidenční karta Červeného kříže

lečení, které dostala po osvobození od Červeného kříže, a na nohou boty každou jinou. Noví obyvatelé bytu, kteří původně bydleli v suterénu, jí však nedovolili ani nahlédnout dovnitř. Taktéž ze známých, u nichž si mat-

Nina po 70 letech v baráku v Osvětimi

Pamětní deska v Osvětimi

Osobní karta

Manželé Pelcovi v Osvětimi